

Zůstaň součástí ZČU: Absolvent FPE je nejmladším ředitelem školy v ČR a míří ještě výš

4.6.2025 - Kateřina Dobrovolná | Západočeská univerzita v Plzni

Ve věku 24 let jste převzal vedení Základní školy Stříbro. Jak jste si získával respekt mezi zkušenějšími kolegy?

Řekl bych, že velká výhoda byla v tom, že jsem tady na škole působil pět let ještě předtím, než jsem se stal ředitelem. Nepřicházel jsem tedy do cizího prostředí, lidé mě znali, věděli, co ode mě mohou očekávat a já jsem zase naopak tušil, co mohu očekávat od nich. Myslím si, že respekt lze získat tím, co člověk umí. Doufám, že i kroky, které tady podnikám, a které by měly zlepšovat bytí ve škole nejen žáků, ale i vyučujících, snad dokazují, že jsem člověk na správném místě.

Co vás motivovalo k tomu stát se ředitelem školy a jaké výzvy jste musel překonat?

Vždy jsem toužil mít schopnost ovlivňovat dění na škole. Začínal jsem zde jako učitel, pak jsem byl i třídní učitel a zažil jsem si různé role. Vždycky jsem měl pocit, že by šlo dělat něco jinak. Ale nebyl jsem v pozici, kdy bych byl schopen o tom rozhodnout. Měl jsem chuť školu někam posunout, někam ji dostat, což bez toho, aniž by byl člověk v nějaké vedoucí funkci, prostě nelze.

Jakým způsobem vás studium na Fakultě pedagogické ZČU připravilo na roli ředitele? Byly některé předměty či praxe klíčové pro vaši profesní přípravu?

Vyloženě na práci ředitele mě na FPE připravil předmět, na který velice rád vzpomínám, a to předmět s panem docentem Slavíkem s názvem Reflexe a hodnocení výuky. Předmět částečně připravuje na hospitační činnost, kdy jsme se na modelech konkrétních hodin snažili hodnotit a rozebírat, co by daná hodina měla a neměla obsahovat za náležitosti. Ostatní předměty byly spíše učitelského ražení, než že by připravovaly na ředitelské dovednosti, což ale není ani účelem.

Kromě ředitelské funkce stále vyučujete chemii a matematiku. Jak zvládáte kombinaci pedagogické a manažerské role a jaký přínos v tom vidíte pro školu i pro sebe?

Mám výuku velmi rád, jsem rád s dětmi ve třídě, takže se snažím třeba v případě, kdy je nějaká personální nouze, chodit suplovat za kolegy. Když jsem se stal ředitelem, trápilo mě asi nejvíc to, že už nemůžu učit tolik hodin. Co se týče kombinace s manažerskou rolí, člověk musí být hodně psychicky odolný, aby ustál tlak ze strany rodičů, žáků, kolegů, zřizovatele... Je toho spousta. V prvním roce mého působení zde coby ředitele jsme navíc prošli kontrolní činností České školní inspekce, která dopadla dobře, takže jsme toho zažili hned na začátku opravdu hodně.

Jaká byla první větší změna, kterou jste v roli ředitele na stříbrské základní škole udělal?

Asi ta, že jsme školu s kolegy více otevřeli žákům a rodičům. Dříve tady probíhala výuka a nebylo zde nic navíc, žádná volnočasová aktivita a nic, na co by se žáci mohli těšit. Nabízíme tedy různé divadelní, sportovní, přírodovědné nebo technické kroužky, kdy jsme oslovili i místní firmy, jelikož Tachovsko je průmyslový region. Děti se tak učí pájet, vyrábět elektrosoučástky a tak dále. Hrajeme tady i deskovky, máme na škole ledacos. Dále se nově orientujeme na výuku předmětů v cizím jazyce, takže učíme třeba výtvarnou výchovu v angličtině. Myslím si, že jazyky jsou dnes to hlavní, co žáci bez ohledu na to, kam je jednou vítr zavane, budou potřebovat.

Jaké jsou vaše dlouhodobé profesní cíle? Plánujete setrvat ve školství, nebo vás lákají i jiné oblasti, například politika, kde už máte jisté zkušenosti?

Ředitel školy podle mě nemůže být na jedné škole 20-30 let. Aby byl člověk schopen instituci nějak posunout a mohl jí dát něco ze svého know-how, tak bych řekl, že je nějaká hranice, jak dlouho by měl člověk v takové funkci působit. Osobně jsem si řekl, že dvě funkční období jsou doba, kterou bych tady chtěl strávit, to znamená dvakrát šest let. Netajím se tím, že bych se chtěl jednou kariérou posunout. Mým vysvětlitelným cílem je ministerstvo školství, protože si myslím, že to je místo, odkud se dá ve školství něco reálně změnit.

Jak byste motivoval současné studenty a studentky pedagogických fakult, kteří uvažují o kariéře ve školství? Co byste jim doporučil na základě svých zkušeností?

Každému, kdo pedagogickou fakultu studuje, bych doporučil, aby studium dokončil a skutečně do školství šel, protože vím, že někteří absolventi těchto fakult nás opustí a jdou pracovat mimo pedagogickou sféru. Učitelství je velice krásná a podnětná práce. Člověk pracuje s dětmi a cítí se stále mlád bez ohledu na svůj věk. Studium pedagogiky určitě doporučuji, učitelé budou vždycky třeba. To vidím i z pozice ředitele školy, že sehnat kvalifikovaného učitele pro některé aprobace je opravdu nadlidský úkol. Vystudovaný pedagog má jistou práci a mnohde se o něj poperou.

Uveďte jedním slovem největší přínos Fakulty pedagogické pro vaši současnou kariéru.

Klíč. Vzdělání je klíčem k čemukoliv, pokud se chce člověk někam dostat, něčeho dosáhnout, tak bez vzdělání to tak docela nejde. Samozřejmě existují i výjimky, ale vzdělání je skutečně klíčem pro budoucí úspěšný život a kariéru, který otevírá dveře spoustě možností a na mnoho míst.

Na co z let strávených na ZČU nejraději vzpomínáte?

To je pro mě asi nejkomplikovanější otázka (*smích*). Asi na neustálý přísun informací. Na univerzitě jsem byl nepřetržitě obohacován informacemi a stále jsem se dozvídal něco nového, což s dokončením studia bohužel odpadlo. Nejraději tím pádem vzpomínám na kontakt s učiteli a na jejich odborný přínos. Teď jsem sice začal studovat doktorát, ale tam už se nejedná o klasickou formu studia, jak tomu bylo na bakaláři a magistru. Občas bych si zašel na nějakou přednášku.

Patříte také k našim absolventům? Přihlaste se do klubu a příště třeba uděláme rozhovor právě s vámi.

<https://info.zcu.cz/Zustan-soucasti-ZCU--Absolvent-FPE-je-nejmladsim-reditelem-skoly-v-CR-a-miri-jeste-vys/clanek.jsp?id=8164>